

לזכות שמואל אליהו הכהן זוזגתו שרה יסכה ולדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע זוזגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

מתנת חתונה מיוחדת

הרב חיים מאיר הלון

קיסר בין כל נושא שעליו דיבר - יהיה הנושא אשר יהיה, בין אם דיבר על אירועי השעה, או ענייני חולין כאלה ואחרים - לבין התורה. זה עשה עלי רושם גדול, מאחר שראיתי קודם לכן אדמו"רים חסידיים רבים, שאמנם נדמו כמלאכי אלוקים, אך לא קישרו בין מציאות החיים המודרניים לבין התורה.

כמובן, לשמוע את הרבי מדבר לא היה אותו הדבר כמו לפגוש אותו אישית. אחרי שזכיתי לפגוש אותו אישית, הופתעתי לטובה ממידת החמימות שהוא הקרין. הוא קיבל את פניי בחיוך רחב ונהדר, לחץ את ידי ושוחח איתי בצורה מאוד לבבית וידידותית.

לפני שאתאר את מה שהתרחש באותה פגישה, אקדים ואספר כי בשנת תשי"א (1951), השתדכה אחותי עם חסיד חב"ד ממונטריאל בשם נתן פעליג, והוא הביא אותה אל הרבי כדי להתברך לקראת חתונתם. במהלך אותה יחידות, שוחח הרבי עם אחותי

בזמן שלמדתי בסמינר הרבני שב"שיבה יוניברסיטי" - המוכר גם בשם "שיבת רבנו יצחק אלחנן" - התחברתי עם תלמיד אחר שהיה חסיד חב"ד. הוא דחק בי להצטרף לקבוצת תלמידים שהשתתפה בשיעור שבועי בספר התניא, חיבורו הנודע של רבי שניאור זלמן מליאדי, מייסד חסידות חב"ד. תחילה לא גיליתי בכך עניין, אך הוא המשיך לספר לי עד כמה התניא הוא ספר פוקח עיניים, עד שלבסוף הוא הצליח לשכנע אותי.

התברר שהוא צדק - התכנים התגלו כמרתקים. למדתי קודם לכן ספרי מחשבת ישראל קלאסיים, אך מעולם לא פגשתי בחיי רעיונות כאלו. בנוסף לכך, המורה שמסר את השיעור, הרב בערל (דובער) שם טוב, היה מעולה; הוא הצליח להעביר את החיבור העמוק והמורכב הזה בצורה מאוד מעניינת.

לפתע, ביום בהיר אחד - כמדומני שהיה זה בשנת תשי"ד (1954) - אמר לי הרב שם טוב, "בא נלך לפגוש את הרבי".

תחילה התנגדתי לרעיון. "למה לי ללכת לפגוש את הרבי? על מה יש לי לדבר איתו?"

"אתה תפגוש מנהיג דגול", ענה הרב שם טוב, ותוך זמן קצר הוא כבר קבע עבורי פגישה.

כבר השתתפתי קודם לכן בהתוועדות, זמן קצר אחרי שהרבי קיבל על עצמו את הנהגת תנועת חב"ד בשנת תשי"א (1951), אך עדיין לא גיבשתי אז שום דעה ביחס אליו. אני זוכר שהוא דיבר באריכות ושלא הצלחתי להבין את כל מה שהוא אמר מאחר שלא הכרתי אז מספיק את עולם המושגים של תורת חב"ד. מה שמצא חן בעיניי הייתה העובדה שהרבי תמיד

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חיי ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

ביידיש, שפה שבה היא שולטת היטב, ועוד לפני שהעניק לה את ברכתו הוא התעניין ושאל בפירוט רב על אודות תולדות משפחתנו. היא סיפרה לי על כך באריכות לאחר מעשה.

כעת, שלוש שנים אחר כך, כאשר הגעתי לפגוש את הרבי, הדבר הראשון שהוא אמר היה, "התחלתי בשיחה מסוימת עם אחותך, והייתי מעוניין להמשיך אותה איתך".

הבטתי בו בתדהמה. נערה צעירה הגיעה אליו במקרה לפגישה; הוא שאל אותה כמה שאלות נימוסין, וכעבור שלוש שנים הוא עדיין זוכר את כל העניין!

בהמשך, שאל אותי הרבי שאלות נוספות בנוגע למשפחתנו - בנוגע לרקע המשפחתי ולשוללת היוחסין - וכן שאלות ספציפיות בנוגע אלי. הוא ביקש לדעת מדוע בחרתי ללמוד בסמינר הרבני בישיבה יוניברסיטי, וגם שאל שאלות רבות בנוגע למוסד הלימודים.

מאוחר יותר נודע לי שלפני מלחמת העולם השנייה, השתתף הרבי בקורסי לימוד באוניברסיטת ברלין לצד ראש הישיבה שלי, הרב יוסף בער סולובייצ'יק. ייתכן שזו הסיבה שבגללה הוא הביע כזו התעניינות.

כשיצאתי מהיחידות חיכה לי בחוץ הרב שם טוב, והוא העיר, "אני חסיד מהיום שבו נולדתי, אבל מעולם לא יצא לי לשהות יותר מאשר עשר דקות במחיצת הרבי ביחידות. והנה, אתה זוכה ליחידות שארכה יותר ממחצית השעה. כל כך הרבה דברים היה לך לספר לרבי?"

"לא היה לי כל כך הרבה מה לספר לרבי", ענית. "אני רק השבתי לכל השאלות שהרבי שאל אותי". אולם, העובדה שהרבי הקדיש עבורי זמן כה רב גרמה לי להרגיש מיוחד.

בשנת תשי"ז (1957) התחתנתי, ולפני חתונתי באתי אל הרבי לקבל את ברכתו לקראת הנישואין. במקרה, היה זה במהלך חג החנוכה, והרבי חילק מטבעות של 'דולר כסף' לתלמידי ישיבת חב"ד. אנשים האיצו בי שאצטרף גם אני לתור, אבל חשתי שלא בנוח. אמרתי,

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

"אני לא תלמיד בישיבת חב"ד", אבל המשיכו ללחוץ עלי עד שבסוף נעמדתי בתור. אבל כדי להיות בטוח שאני לא לוקח למישהו אחר את מקומו בתור נעמדתי אחרון, בסוף התור. כאשר לבסוף הסתיים התור וניגשתי אל הרבי, הוא אמר לי, "אני רוצה שתיכנס אלי אחר כך".

כאשר נכנסתי אל חדרו של הרבי אחר כך הראיתי לו את הכתובה שאני מתכוונן למסור לאשתי ואת טבעת הקידושין. הוא בירך אותי ואיחל לי מזל טוב, ואחר כך הוא הוציא שני מטבעות של דולר ואמר לי בחיוך גדול, "מאחר שאין זה מתאים שהחתן ייתן לכלתו מתנות כספיות לפני החתונה, אל תתן את זה לכלתך כעת. אבל אתה כבר בוודאי מבין מה עליך לעשות בזה".

כמובן שהבנתי. מטבע דולר אחד נועד עבורי, ואת השני נתן הרבי כדי שאמסור אותו לכלתי, וכך אכן עשיתי - אחרי שנישאנו. אנחנו עדיין שומרים על שני המטבעות הללו עד היום, ובחיים לא נוותר עליהם. בשמחות משפחתיות שונות הענקנו לילדינו מטבעות 'דולר כסף', אבל לא את שני אלו. אלו שייכים לנו ואנו שומרים עליהם מכל משמר, ונוצרים בלבנו את ברכתו של הרבי ואת זיכרונו.

הרב חיים מאיר הלון מתגורר כיום עם משפחתו באוק פארק שבדטרויט, מישיגן. הוא רואיין באולפני 'המפגש שלי' בחודש אדר תשע"ג (2013)

מופץ ומופץ באה"ק ע"י צעירי אגודת חב"ד / המרכז לעזרי שלוחות טל' 03-373-1777

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< ה'ש"ת (1939) — שלושה ימים לאחר שניצל מציפורני הנאצים בוורשה הכבושה והגיע לריגה, כותב אדמו"ר הריי"צ מכתב לחתנו הרבי ובו מודיע לו על הגעתו לעיר. בהמשך אותו מכתב מבקש אדמו"ר הריי"צ מהרבי שיודיע לו אלו מבין כתבי היד של אדמו"ר הרשב"ב הוא הספיק לצלם ולהכין מהם העתקים, כי רבים מהם נשרפו ואבדו. ח' בטבת.

1 אגרות קודש אדמו"ר הריי"צ, כרך טו, עמ' ססא

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org